NORAKSTS
Lieta Nr.A4871109
Lietvedības Nr.A0898-11/12

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2011.gada 16.martā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis Dz.Melbārdis,

piedaloties Rīgas pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes – Rīgas pašvaldības policijas pilnvarotajam pārstāvim *I.B.*,

2011.gada 23.februārī Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu (protokola-paziņojuma Nr. D57 107569936) par *M.K.* (personas kods */personas kods/*) saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[10] panta piektās daļas 6.punkta.

Aprakstošā daļa

[1] 2009.gada 21.jūlijā Administratīvajā rajona tiesā saņemta pie administratīvās atbildības sauktās personas – *M.K.* (turpmāk – Sūdzības iesniedzējs) sūdzība par Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes (turpmāk – Policija) 2009.gada 16.jūnija lēmuma Nr.D57/10-6/2464 (turpmāk – Lēmums) atcelšanu, ar kuru atstāts negrozīts Policijas inspektora 2009.gada 6.maija lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr. D57 107569936 par Sūdzības iesniedzēja saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.[10] panta piektās daļas 6.punkta.

[2] No administratīvās lietas materiāliem izriet, ka:

[2.1] 2009.gada 6.maijā Policijas inspektors *I.Š.* Rīgā, Aiviekstes ielā sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu Nr. D57 107569936 (turpmāk atkarībā no konteksta – Sākotnējais lēmums vai Protokols), par Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteiktumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 135.4.punkta prasību neievērošanu.

Protokolā konstatēts, ka 2009.gada 6.maijā, plkst.14.15, transportlīdzeklis *Volvo*, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, bija novietots stāvēšanai Rīgā, Aiviekstes ielā pie Lomonosova ielas 8.nama, mazāk kā trīs metru attālumā līdz 920. ceļa apzīmējumam, pārkāpjot CSN 135.4.apakšpunktā noteiktās prasības.

Par minēto pārkāpumu Sūdzības iesniedzējs saukts pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.[10] panta piektās daļas 6.punkta, piemērojot naudas sodu Ls 30 apmērā.

[2.2] 2009.gada 3.jūlijā Policijā saņemts Sūdzības iesniedzēja iesniegums par Sākotnējā lēmuma apstrīdēšanu.

[2.3] Izskatot Sūdzības iesniedzēja apstrīdēšanas iesniegumu, Policijas priekšnieks 2009.gada 16.jūnijā pieņēma Lēmumu, ar kuru atstāja negrozītu Sākotnējo lēmumu par soda piemērošanu.

[3] Pārsūdzētais Lēmums pamatots ar šādiem argumentiem:

[3.1] Protokols sastādīts ievērojot Ceļu satiksmes likuma 43.[2] panta nosacījumus un Ministru kabineta 2006.gada 7.marta noteikumu Nr.182 „Kārtība, kādā noformējams administratīvā pārkāpuma protokols – paziņojums par transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu" nosacījumus, kā arī Administratīvā procesa likuma 67.panta otrās daļas 6.punktu.

[3.2] Konstatētā pārkāpuma faktu pierāda gan normatīvajos aktos noteiktā kārtībā sastādītais Protokols, gan arī pārkāpuma vietā un brīdī uzņemtās fotogrāfijas. Tādējādi lietā ir

vispusīgi, pilnīgi un objektīvi noskaidrots, ka ir izdarīts CSN 135.4.apakšpunkta pārkāpums, par ko paredzēta atbildība pēc LAPK 149.[10] panta piektās daļas 6. punktā.

[3.3] Par LAPK 149.[10] panta piektās daļas pārkāpumiem ir paredzēts viens soda veids un apmērs, tādējādi, uzliekot administratīvo sodu, likums nepieļauj vērtēt tā apmēru, līdz ar to konkrētajā gadījumā nav piemērojama LAPK 32.panta otrā daļa.

[4] Uzskatot Policijas pieņemto Lēmumu par nepamatotu, Sūdzības iesniedzējs iesniedza sūdzību Administratīvajā rajona tiesā. Sūdzība pamatota ar šādiem argumentiem un apsvērumiem:

[4.1] Noformējot Protokolu nav ievērotas Ministru kabineta 2006.gada 7.marta noteikumu Nr.182 „Kārtība, kādā noformējams administratīvā pārkāpuma protokols – paziņojums par transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu" 6. punkta prasības, jo Protokolā ir neatrunāti labojumi – virs skaitļa 20 ir uzrakstīts skaitlis 30.

[4.2] Lēmumā nav norādīts, ar kādu verificētu mērierīci ir noteikts attālums starp nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju un apturētu transportlīdzekli. Fotogrāfijās nav redzama mērierīce (mērlente). Policijas viedoklis, kurš nav nostiprināts ar attiecīgiem pierādījumiem, nav pamats administratīvā soda piemērošanai.

[5] Rīgas pašvaldības policija 2009.gada 22.septembrī rakstveida paskaidrojumā uztur Lēmumā minētos argumentus un uzskata, ka Sūdzības iesniedzēja sūdzība ir nepamatota un noraidāma.

[6] Sūdzības iesniedzējs uz tiesas sēdi neieradās. Tiesa nolēma izskatīt lietu bez Sūdzības iesniedzēja klātbūtnes.

Policijas pārstāvis pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un paskaidrojumos tiesai ietvertajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, pārbaudot lietas materiālus, atzīst, ka sūdzība nav pamatota un ir noraidāma.

[8] LAPK 237. pantā ir norādīti lietvedības administratīvo pārkāpumu lietās uzdevumi. Viens no tiem prasa administratīvo pārkāpumu lietas izlemt stingri saskaņā ar likumā noteiktajām normām, proti, no šī uzdevuma izriet prasībā iestādei, kas veic lietvedību administratīvo pārkāpumu lietās stingri ievērot gan likumos noteiktās materiālās tiesību normas, gan stingri vadīties no noteiktajām procesuālajām tiesību normām. Līdz ar to arī tiesai ir pienākums izvērtēt, vai administratīvā pārkāpumā lietvedībā ir ievērotas materiālās un procesuālās tiesību normas, kuras noteic LAPK un citi normatīvie akti.

[9] Atbilstoši LAPK 9.panta pirmajai daļai par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība. Tātad, lai personas rīcību LAPK izpratnē atzītu par pārkāpumu, tai ir jābūt prettiesiskai. Savukārt, lai personas rīcību atzītu par prettiesisku, ir jākonstatē, ka persona ir pārkāpusi tiesību normas, par kuru pārkāpumu ir paredzēta administratīvā atbildība saskaņā ar LAPK.

LAPK 239.panta 1.punkts noteic, ka lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva. Līdz ar to tiesa atzīst, ka administratīvo pārkāpumu lietās svarīgi ir konstatēt administratīvā pārkāpuma sastāvu.

Administratīvā pārkāpuma sastāvu veido administratīvā pārkāpuma objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse. Ja kaut viena no administratīvā pārkāpuma sastāvu veidojošām pazīmēm iztrūkst, atzīstams, ka nodarījumā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

[10] Sūdzības iesniedzējs ir saukts pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.[10] panta piektās daļas 6.punkta. Līdz ar to tiesai ir jāpārbauda, vai iestāde ir pareizi konstatējusi administratīvā pārkāpuma sastāvu.

LAPK 149.[10] panta piektās daļas 6.punktā ir noteikts, ka par stāvēšanu vietās, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju, sadalošo joslu vai pretējo brauktuves malu un apturētu transportlīdzekli ir mazāks par trim metriem - uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit latu apmērā.

[11] Lietā nav strīda par to, ka Sūdzības iesniedzējs 2009.gada 6.maijā, plkst.14.15, bija novietojis transportlīdzekli *Volvo*, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, stāvēšanai, tātad ir uzskatāms par minētā transportlīdzekļa vadītāju LAPK izpratnē.

Lietā nav strīda par minētā transportlīdzekļa novietošanas stāvēšanai vietu Rīgā, Aiviekstes ielā pie Lomonosova ielas 8.nama, proti, ka tas bija novietots vietā, kur ceļa brauktuvi sadala divās joslās CSN paredzētā 920. horizontālā līnija.

Lietā ir strīds par to, vai vietā, kur Sūdzības iesniedzējs bija novietojis automašīnu stāvēšanai attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju, sadalošo joslu vai pretējo brauktuves malu un apturētu transportlīdzekli ir mazāks par trim metriem.

Sūdzības iesniedzējs ir norādījis, Lēmumā nav norādīts, ar kādu verificētu mērierīci ir noteikts attālums starp nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju un apturētu transportlīdzekli. Fotogrāfijās nav redzama mērierīce (mērlente). Policijas viedoklis, kurš nav nostiprināts ar attiecīgiem pierādījumiem, nav pamats administratīvā soda piemērošanai. Līdz ar to Sūdzības iesniedzēja ieskatā nav pierādīts pārkāpuma fakts.

[12] CSN 4.punkts noteic, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

CSN 135.4.punkts noteic, ka ir aizliegts apstāties un stāvēt vietās, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju, sadalošo joslu vai pretējo brauktuves malu un apturētu transportlīdzekli ir mazāks par 3 m.

CSN 314.punktā ir noteikts, ka horizontālie apzīmējumi (līnijas, bultas, simboli un citas norādes uz ceļa) nosaka noteiktus satiksmes režīmus un kārtību. Savukārt CSN 314.1.apakšpuntā ir noteikts, ka 920.ceļa apzīmējums – nepārtraukta līnija – cita starpā sadala pretējos virzienos braucošu transportlīdzekļu plūsmas, apzīmē braukšanas joslu robežas bīstamās vietās, brauktuves posmus, kuros aizliegts iebraukt.

[13] Saskaņā ar LAPK 243. panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Savukārt LAPK 243. panta otrajā daļā ir noteikts, ka šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Tiesa konstatē, ka lietā ir pierādījumi, kas saskaņā ar LAPK iepriekš minēto normu pierāda pārkāpuma faktu, proti, lietā ir:

1) Protokols, no kura izriet, ka 2009.gada 6.maijā, plkst.14.15, transportlīdzeklis *Volvo*, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, bija novietots stāvēšanai Rīgā, Aiviekstes ielā pie Lomonosova ielas 8.nama, mazāk kā trīs metru attālumā līdz 920. ceļa apzīmējumam, pārkāpjot CSN 135.4.apakšpunktā noteiktās prasības *(lietas 16.lapa*);

2) Fotoattēli, kas uzņemti pārkāpuma fiksēšanas brīdī (*lietas 17.lapa*).

Ne LAPK, ne cits normatīvais akts nenoteic, ka šāda rakstura lietās obligāti ir jābūt notikuma vietā izdarītiem mērījumiem. Tiesa atzīst, ka tā kā likums noteic konkrētu attālumu konkrētās attāluma mērvienībās, tad ir vēlams, lai policijas darbinieki katrā pārkāpuma fiksēšanas gadījumā veiktu attāluma mērījumus, kas ļautu izvairīties no turpmākiem strīdiem.

Tomēr, ne visos gadījumos šādus mērījumus, lai pierādītu pārkāpuma esību, ir nepieciešams veikt. Proti, gadījumos, ja pārkāpuma fakts ir tik acīmredzams, ka tiesai nav pamata šo faktu apšaubīt, arī šādus pārkāpumus var fiksēt tikai ar foto palīdzību. Līdz ar to tiesas ieskatā nav pamata uzskatīt, ka lietai pievienotās fotogrāfijas nav izmantojamas kā pārkāpuma izdarīšanas fakta pierādījums. Tiesai tāpat nav pamata uzskatīt, ka policija fotogrāfijās būtu kā īpaši manipulējusi ar skata leņķi, lai par katru cenu fiksētu pārkāpuma esību.

Tāpat tiesa uzskata, ka konkrēto attālumu var noteikt ne tikai izdarot mērījumus, bet arī veicot attāluma aprēķinus vietās, kur tas ir iespējams, un šādu iespēju pieļauj iepriekš minētais LAPK 243. pants. Proti, attālumu no stāvošas automašīnas līdz nepārtrauktai ceļa 920. horizontālajai apzīmējuma līnija var noteikt gan ar speciālām mērierīcēm, gan arī aprēķinu ceļā, no kopējā attāluma no brauktuves malas līdz 920. līnijai atņemot transportlīdzekļa tehniskajos datos norādīto tā platumu, vai veicot līdzīgus aprēķinus.

No policijas tiesā iesniegtajiem paskaidrojumiem secināms, ka pārkāpuma konstatēšanas brīdī, Policija nav ne veikusi mērījumus, ne arī izdarījusi aprēķinus, bet pārkāpums ir konstatēts tikai vizuāli. Tomēr, kā var redzēt no Policijas iesniegtajiem paskaidrojumiem un iesniegtajām fotogrāfijām *(lietas 22.-24. lapa)*, Aiviekstes ielā pie Lomonosova ielas 8.nama ceļa platums ir ticis mērīts, noskaidrojot, ka tas ir 8,60 metri, bet platums līdz ceļa 920. horizontālajam apzīmējumam attiecīgi ir 4,25 metri, tātad, lai šajā vietā tiktu ievērotas CSN 135.4. punkta prasības, stāvēšanai novietotā transportlīdzekļa platums nedrīkstētu pārsniegt 1,25 metri. Kā redzams no internetā pieejamās informācijas par transportlīdzekļa Volvo S80 tehniskajiem parametriem (skat. http://www.volvocars.com/lv/all-cars/volvo-s80/details/pages/default.aspx), transportlīdzekļa Volvo S80 platums ir 1861 mm. No tā ir izriet, ka attālums vietā, kur bija novietots Sūdzības iesniedzēja transportlīdzeklis no šī transportlīdzekļa līdz ceļa 920. horizontālajam apzīmējumam ir tikai 2389 mm, proti, mazāk par trīs metriem (3000 mm). Tādējādi ir skaidrs, ka nepārkāpjot CSN prasības šo transportlīdzekli novietot stāvēšanai konkrētajā vietā nebija iespējams.

Tiesa uzskata, ka nenorādot attāluma mērījumus Protokolā, Policija ir pieļāvusi procesuālu pārkāpumu. Tomēr, tā kā ar citiem pierādīšanas līdzekļiem apstiprinās ar Protokolu, kas ir likumā noteiktais pierādīšanas līdzeklis, konstatētais pārkāpums, tiesai nav pamata Policijas pieņemto Lēmumu atcelt un Sūdzības iesniedzēju atbrīvot no likumā paredzētās atbildības.

[14] Sūdzības iesniedzējs ir norādījis, ka Lēmums ir atceļams procesuālu pārkāpumu dēļ, proti, ka noformējot Protokolu nav ievērotas Ministru kabineta 2006.gada 7.marta noteikumu Nr.182 „Kārtība, kādā noformējams administratīvā pārkāpuma protokols – paziņojums par transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu" 6. punkta prasības, jo Protokolā ir neatrunāti labojumi – virs skaitļa 20 ir uzrakstīts skaitlis 30.

Tiesa konstatē, ka Protokolā tik tiešām ir veikts uzliktā naudas soda apmēra neatrunāts labojums, pārlabojot skaitli „20" par „30". Tiesa tāpat konstatē, ka naudas soda apmēra vārdiskajā atšifrējumā ir ierakstīts „trīsdesmit". Tiesas ieskatā Policijas inspektors, pieņemot Sākotnējo lēmumu, nav ievērojis dokumentu noformēšanas prasības, kas noteic, ka visi labojumi ir atrunājami, tādējādi tiesa secina, ka Policija, veicot neatrunātus labojumus Sākotnējā lēmumā (Protokolā), ir pieļāvusi procesuālu pārkāpumu. Tomēr tiesas ieskatā šāds procesuāls pārkāpums nevar būt pamats Lēmuma atcelšanai un Sūdzības iesniedzēja atbrīvošanai no administratīvās atbildības, jo neietekmēja lietas izskatīšanu pēc būtības. Tāpat tas nevarēja radīt Sūdzības iesniedzējam objektīvas šaubas par viņam piemērotā soda apmēru, jo Sākotnējā lēmumā naudas soda apmērs vārdiskajā atšifrējumā ir ierakstīts pareizi, proti, „trīsdesmit", kas arī atbilst LAPK noteiktajai sankcijai par konstatēto pārkāpumu. Sūdzības iesniedzējs nevar apelēt par to, ka viņam nav zināmi publiski pieejamie spēkā esoši Latvijas Republikas normatīvie akti.

[15] Saskaņā ar LAPK 32. panta pirmo daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar LAPK un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Savukārt, LAPK 32. panta otrajā daļā ir teikts, ka uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Minētā norma nosaka iestādes, kas uzliek sodu, pienākumu izvērtēt konkrēta soda veida un apmēra piemērošanas lietderību.

Ņemot vērā to, ka LAPK 149.^{10} panta piektās daļas sankcijā ir paredzēts, ka par šo pārkāpumu vainīgajai personai uzliek konstantu naudas sodu trīsdesmit latu apmērā, un Sūdzības iesniedzējam ir piemērots tieši šāds naudas sods, tiesa secina, ka iestāde ir piemērojusi tiesību normai atbilstošu sodu. Tā kā attiecīgā panta sankcijā paredzēts viens soda veids un apmērs, tiesa uzskata, ka Policija ir vadījusies no LAPK 32. pantā noteiktā un tai īpaši lietderības apsvērumi

nebija jāizdara. Līdz ar to tiesa arī secina, ka konkrētajā gadījumā nav īpaši vērtējams, vai Policija ir konstatējusi vainu mīkstinošus vai pastiprinošu apstākļus.

Turklāt no lietā pievienotās fotogrāfijas ir konstatējusi, Sūdzības iesniedzēja automašīna ierobežo redzamību citiem transportlīdzekļu vadītājiem, kas gribētu uzgriezties uz Aiviekstes ielu, tāpat pa Aiviekstes ielu braucošie šajā vietā ir spiesti šķērsot 920. līniju un iebraukt pretējā braukšanas joslā, kas ir CSN pārkāpums un kas potenciāli rada paaugstinātu bīstamību ceļu satiksmes dalībniekiem. Tādējādi Sūdzības iesniedzēja izdarītais pārkāpums nav vērtējams kā maznozīmīgs LAPK 21. panta otrās daļas izpratnē.

Ņemot vērā izdarītā pārkāpuma apstākļus, tiesa uzskata, ka piemērotais sods ir pārkāpumam atbilstošs un samērīgs.

[16] Pamatojoties uz iepriekš minēto, tiesa uzskata, ka Lēmums par apstrīdēto administratīvo aktu ir pieņemts ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus un atbilst materiālo tiesību normām. Tādējādi pārsūdzētais Lēmums atstājams spēkā negrozīts, bet Sūdzības iesniedzējas sūdzība ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286. panta pirmās daļas 1. punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

atstāt spēkā negrozītu Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2009.gada 16.jūnija lēmumu Nr.D57/10-6/2464, bet *M.K.* (personas kods */personas kods/*) sūdzību par minētā lēmuma atcelšanu **noraidīt.**

Tiesas spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnesis /paraksts/ Dz.Melbārdis

NORAKSTS PAREIZS

Administratīvās rajona tiesas

tiesnesis _____ Dz.Melbārdis
Rīgā 2011.gada 16.martā